06/11/2023

Η εορτή του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων – Έκκληση για ειρήνη στην δοκιμαζόμενη περιοχή

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

“Η μεταξύ των ανθρώπων δικαιοσύνη και ειρήνη είναι κατ’ ουσίαν καρπός της Χάριτος του Θεού και της πίστης στον Χριστό”. Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος στο κήρυγμά του κατά τον εορτασμό του Αγίου Ιακώβου του Αδελφόθεου (Κυριακή, 23 Οκτωβρίου/ 5 Νοεμβρίου 2023)

Ο Μακαριωτατος έκανε έκκληση να παρακαλέσουμε τον Άγιο Ιάκωβο τον

Αδελφόθεο έτσι ώστε με τις ικεσίες αυτού και τις πρεσβείς της Υπεραγίας Θεοτόκου ο Κύριος να εμφυσήσει στις καρδιές όλων και κυρίως στην δοκιμαζόμενη περιοχή από τον πόλεμο Ισραηλ -Χαμάς.

Στη δεξίωση που ακολούθησε μετά τη Θεία Λειτουργία, ο Μακαριώτατος υπογράμμισε: *"Η σημερινή θρονική και θεσμική εορτή της ιεράς μνήμης του αγίου ενδόξου Αποστόλου Ιακώβου του Αδελφοθέου και πρώτου Ιεράρχου της Εκκλησίας Ιεροσολύμων αποτελεί αδιάψευστον μαρτυρίαν της αρραγούς Αποστολικής διαδοχής, της αποτυπωμένης επι του προσώπου του εκάστοτε Προκαθημένου της Εκκλησίας Ιεροσολύμων αφ' ενός· και της αδιαλείπτου προσευχητικής παρουσίας της αποστολής του τάγματος των Σπουδαίων, της Γεραράς δηλονότι Αγιοταφιτικής ημών Αδελφότητος, ως και του εν τη Αγία Γη ερριζωμένου και διαβιούντος ευσεβούς Ρωμαιο-Ορθοδόξου ημών ποιμνίου αφ' ετέρου".*

Προς τιμήν του Αγίου, στον Καθεδρικό Ναό, ο οποίος συνδέεται με την Αγιοταφιτική Αδελφότητα και τον Ναό της Αναστάσεως, παραμονή της εορτής τελέσθηκε **Εσπερινός** χοροστατούντος του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, και την κυριώνυμο ημέρα **Θεία Λειτουργία,** προεξάρχοντος πάλι του Μακαριωτάτου.

Συλλειτούργησαν οι Σεβασμιώτατοι **Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος** κ. Ησύχιος και οι Αρχιεπίσκοποι **Κωνσταντίνης** κ. Αρίσταρχος και **Πέλλης** κ. Φιλούμενος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι, ων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, οι Ιερείς εφημέριοι του Ναού π. Φάραχ Μπαντούρ και π. Χάδερ Μπαράμκη.

Έψαλλε ο Ιεροδιάκονος π. Συμεών μετά των μαθητών της Πατριαρχικής Σχολής Σιών δεξιά ελληνιστί και της χορωδίας του Ναού αραβιστί αριστερά υπό τον κ. Ριμόν Κάμαρ.

Συμμετείχε το ευλαβές εκκλησίασμα της Ορθοδόξου Κοινότητας των Ιεροσολύμων, μοναχοί και λίγοι προσκυνητές που απέμειναν από τον πόλεμο, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημήτριος Αγγελοσόπουλος και μέλη του Ελληνικού Γενικού Προξενείου στα **Ιεροσόλυμα**.

Ολόκληρο το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων:

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ

Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Καρπός δέ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην, (Ἰακ. 3,18). [Ὁ πνευματικός δέ καρπός τῆς δικαιοσύνης καί Ἁγιότητος σπείρεται εἰρηνικῶς καί χωρίς φιλονεικίας ἀπο ἐκείνους, πού ἀσκοῦν καί μεταδίδουν εἰρήνην καί οἱ ὁποῖοι εἶναι πράγματι σοφοί καί εἰρηνοποιοί διδάσκαλοι], διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ δικαίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Ἱερῷ Ναῷ αὐτοῦ, τῷ παρακειμένῳ τῷ Παναγίῳ καί Ζωοδόχῳ Τάφῳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα τιμήσωμεν τήν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ἀπέκτησεν ἐξέχουσαν θέσιν ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ καί δή τῶν Ἱεροσολύμων, ἕνεκεν δέ τῆς διακρινούσης αὐτόν μεγάλης εὐσεβείας ἐδόθη εἰς αὐτόν ὁ τίτλος τοῦ «Δικαίου».

Ὄντως ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ἀνεδείχθη «στῦλος τῆς πίστεως» καί ἔρεισμα τῆς

Ἐκκλησίας»· καί τοῦτο, διότι ἡ Καθολική αὐτοῦ ἐπιστολή ἐμφανίζει αὐτόν ὡς «διδάσκαλον μεγάλου προσωπικοῦ κύρους μεταξύ τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς». Ἐξ ἄλλου ἡ συμμετοχή του εἰς τήν Ἀποστολικήν Σύνοδον τῶν Ἱεροσολύμων καί ἡ διδασκαλία αὐτοῦ ἀφορᾷ εἰς τόν εὐαγγελισμόν τῶν ἐθνικῶν, τοὐτέστιν τῶν εἰδωλολατρῶν, ἐπιβεβαιοῖ τό κῦρος τοῦ Ἰακώβου.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἑρμηνεύων τό γεγονός ὅτι ὁ Ἀδελφόθεος ὡμίλησεν ἐν τῇ Συνόδῳ «μετά τό σιγῆσαι αὐτούς Βαρνάβα καί Παύλου», (Πράξ. 15,12) λέγει: «Ἐπίσκοπος ᾖν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησίας οὗτος [ὁ Ἰάκωβος], διό καί ὕστερος λέγει· καί τό «ἐπί στόματος δύο ἤ τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν ρῆμα», (Πρβλ. Ματθ. 18,16), ἐνταῦθα πληροῦται. Ὁ δέ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας, ἐξαίρων τόν κηρυγματικόν λόγον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου λέγει: «Πάντα περιήχησε, τῆς οἰκουμένης τά πέρατα, τῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, δι’ ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς ἐνθέου, πρός πᾶσαν ἰδέαν, καί ὁδηγούμεθα πιστῶς, πρός τῆς Τριάδος θείαν ἐπίγνωσιν· διό ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἱκέτευε, Ἰησοῦν τόν φιλάνθρωπον, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν».

Ὁ Ἀδελφόθεος Ἰάκωβος μετά παρρησίας ἐκήρυξε τόν Κύριον Ἰησοῦν Θεόν Λόγον καί Δημιουργόν τοῦ παντός ἀφ’ ἑνός καί ὅτι ὁ Θεός Πατήρ εἶναι ὑψίστη καί μοναδική πηγή κάθε φωτισμοῦ, φυσικοῦ ἤ ἠθικοῦ ἀφ’ ἑτέρου καί λέγει «ἡ σοφία τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐστιν ἄνωθεν κατερχομένη ἀλλ’ ἐπίγειος, ψυχική, δαιμονιώδης·… ἡ δέ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μέν ἁγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καί καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καί ἀνυπόκριτος καρπός δέ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην», (Ἰακ. 3, 17-18).

Μέ ἄλλα λόγια οἱ καρποί τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ παράγονται διά τῆς δυνάμεως καί χάριτος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μεταξύ δέ τῶν ἀγαθῶν τούτων καρπῶν διακρίνεται ὁ καρπός τῆς δικαιοσύνης. Ὁ καρπός δέ οὗτος δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τήν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος «ἄνευ ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν», (Ἰωάν. 15,5).

Διό καί ὁ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «ἔστε πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διά Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καί ἔπαινον Θεοῦ», (Φιλιπ. 1,11). Ὁ δέ μεγαλοφωνώτατος Ἡσαΐας λέγει: «καί ἔσται τά ἔργα τῆς δικαιοσύνης εἰρήνη, καί κρατήσει ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καί πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος», (Ἡσ. 32,17). [Καί ἀναλυτικώτερον: ἀποτέλεσμα τῆς δικαιοσύνης θα εἶναι ἡ εἰρήνη. Ἡ δικαιοσύνη θά φέρῃ τήν ἀνάπαυσιν καί τήν ἡσυχίαν καί οἱ ἄνθρωποι μετά πεποιθήσεως θά βαδίζουν διά παντός].

Ἡ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων δικαιοσύνη καί εἰρήνη εἶναι κατ’ οὐσίαν καρπός τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ καί τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ ὑμνῳδοῦ λέγοντος: «Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε καί δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε», (Ψαλμ. 84,12). Διά τοῦτο ὁ Ἅγιος

Ἰάκωβος, ὁ ὁποῖος ἐγένετο αὐτόπτης καί αὐτήκοος, δηλαδή φυσικός μάρτυς τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, τοῦ μυστηρίου τῆς θείας ἐν Χριστῷ Οἰκονομίας, ἀφ' ἑνός μέν ἀναφέρεται εἰς τόν Χριστόν, ὁ Ὁποῖος ἐβάδισε τήν ὁδόν τῆς δικαιοσύνης καί ἤνοιξε καί εἰς ἡμᾶς ὁδούς δικαίας, ἀφ' ἑτέρου δέ διερωτᾶται ἀπό ποῦ προέρχονται μεταξύ τῶν ἀνθρώπων οἱ πόλεμοι καί αἱ μάχαι: «Πόθεν πόλεμοι καί μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν, τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;.... μοιχοί καί μοιχαλίδες! οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστιν; ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρός τοῦ Θεοῦ καθίσταται».

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ Οἰκουμένιος λέγει: «Ἤ οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ τοῦ κόσμου φιλία ἀλλοτριοῖ τῆς θείας φιλίας, ἤ ἐχθρούς ἀποφαίνει Θεοῦ; Κόσμον ἐνταῦθα [ὁ Ἀδελφόθεος] πᾶσαν τήν ὑλικήν ζωήν ἀποκαλῶν, ὡς μητέρα τῆς φθορᾶς. Ἧς ὁ μετασχεῖν σπεύδων, ἐχθρός γίνεται τοῦ Θεοῦ».

Ὄντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, «ἡ τοῦ κόσμου φιλία ἀλλοτριοῖ (= ἀποστερεῖ) τῆς θείας φιλίας. Καί τοῦτο, διότι κατά τόν Δίκαιον Ἰάκωβον, ὁ Θεός εἶναι ὅλος φῶς καί ἐξ ἰδίας Αὐτοῦ ἀγαθῆς θελήσεως μᾶς ἐγέννησε πνευματικῶς διά τοῦ εὐαγγελίου, πού εἶναι λόγος τῆς ἀληθείας, διά νά εἴμεθα ἀπό τά πρῶτα καί τιμιώτατα τρόπον τινά δημιουργήματά Του, ἐκλεκτά καί ἀφιερωμένα εἰς τόν Θεόν. «Βουληθείς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τό εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων», (Ἰακ. 1,18).

Τόν λόγον τοῦτον τῆς ἀληθείας, δηλονότι τοῦ θείου φωτός τῆς δικαιοσύνης τῆς εἰρήνης, παρακαλέσωμεν καί ἡμεῖς οἱ τιμῶντες ἑορτίως τόν ἅγιον Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον καί πρῶτον Ἱεράρχην τῶν Ἱεροσολύμων, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ καί ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας πρός Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, ἐμφυτεύσῃ εἰς τάς καρδίας πάντων ἡμῶν, ἰδιαιτέρως δέ εἰς τάς καρδίας καί διανοίας τῶν κρατούντων τοῦ κόσμου καί τῆς δοκιμαζομένης περιοχῆς ἡμῶν. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα καί εἰρηνικά».

Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ἠκολούθησεν ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα διά τῶν ἱστορικῶν βαθμίδων τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου μετά τῆς Ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τοῦ Μακαριωτάτου καί τῆς Συνοδείας ἐνδεδυμένων, διερχομένων διά τῆς Πύλης τοῦ Πατριαρχείου, ὅπου καί ἔλαβον τό ἑόρτιον ἀρτίδιον εὐλογίας ὑπό τῆς ὑπευθύνου τοῦ ἀρτοποιείου μοναχῆς Σεραφείμας.

Η προσφώνηση του Πατριάρχη Ιεροσολύμων στη δεξίωση:

Εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ Πατραρχείου ἀνεπέμφθη δέησις, ἐψάλη ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Μακαριωτάτου καί ἠκολούθησε δεξίωσις καί κέρασμα τῶν κολλύβων τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, μετά δέ ταῦτα προσεφώνησε καί πάλιν ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Δεῦτε τόν πρωτόθρονον πάντες τῆς Ἐκκλησίας τόν φωστῆρα, Ἱερόν Ἰάκωβον ὕμνοις, ὡς Ἱεράρχην καί θεῖον κήρυκα, τόν φερωνύμως Δίκαιον ὀνομασθέντα μεγαλύνωμεν», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Δημήτριε Ἀγγελοσόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει σήμερον τήν πάνσεπτον μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καί Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί Δικαίου ἐπικληθέντος.
Οὗτος ὁ ἅγιος Ἰάκωβος, ὁ ὁποῖος καλεῖ ἑαυτόν «Θεοῦ καί Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλον» (Ἰακ. 1,1) ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ, κατεστάθη ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων καί ἐκλήθη εἰς τό Ἀποστολικόν ἀξίωμα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου. Ὡς τοιοῦτος δέ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ἀναφαίνεται χειραγωγός τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, τῆς διαμορφώσεως δηλονότι καί διοργανώσεως τοῦ διοικητικοῦ συστήματος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία ὡς μήτηρ τῶν ἀνά πᾶσαν τήν Οἰκουμένην Ἐκκλησιῶν ἦτο τό πρότυπον πάσης ἐπί μέρους Ἐκκλησίας. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ μετά μεγίστου Ἀποστολικοῦ κύρους ἀπηυθυνθεῖσα «ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ δώδεκα φυλαῖς», (Ἰάκ. 1,1) τῶν ἐξ Ἰουδαίων εἰς Χριστόν πιστευσάντων καθολικῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς.

Ὁ θεσπέσιος Ἰάκωβος ὁ ὑπό τοῦ Πατρός τοῦ μονογενοῦς Θεοῦ Λόγου ἀναδειχθείς πρῶτος Ἱεράρχης, ποιμήν, διδάσκαλος καί πιστός οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν, ἐγένετο ὁ τῆς ἀποστολικότητος θεμέλιος λίθος «ὄντως ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. 2,20) τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καί τό ἑορταζόμενον σεπτόν μνημόσυνον τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ἀφορᾷ εἰς τόν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας Ἀποστολικόν καί Πατριαρχικόν θρόνον, τοῦ ὁποίου Διάκονος αὐτοῦ καί Διάδοχος τοῦ Ἀδελφοθέου κατέστη ἡ Μετριότης Ἡμῶν.

Πρός τοῦτο κατήλθομεν, συνοδευόμενοι ὑπό τιμίων μελῶν Ἀρχιερέων, Ἱερέων καί Ἱεροδιακόνων ἐν τῷ ἐπωνύμῳ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, ἔνθα ἐτελέσαμεν ἐν Πατριαρχικῇ Συνάξει τό μέγα τῆς θείας εὐχαριστίας μυστήριον πρός τιμήν καί δόξαν τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου καί δικαίου Ἰακώβου, συμμάρτυρος γενομένου διά τοῦ αἵματος αὐτοῦ τοῦ Σταυρωθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἡ σημερινή θρονική καί θεσμική ἑορτή τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἀποτελεῖ ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τῆς ἀρραγοῦς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς, τῆς ἀποτυπωμένης ἐπι τοῦ προσώπου τοῦ ἑκάστοτε Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἀφ' ἑνός· καί τῆς ἀδιαλείπτου προσευχητικῆς παρουσίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ τάγματος τῶν Σπουδαίων, τῆς Γεραρᾶς δηλονότι Ἁγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ὡς καί τοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ ἐρριζωμένου καί διαβιοῦντος εὐσεβοῦς Ρωμαιο-Ὀρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου ἀφ' ἑτέρου.

Τόν μέγαν τοῦτον Ἀπόστολον καί μάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ παρακαλέσωμεν ἀνακράζοντες: Ἀπέλασον πᾶσαν θλῖψιν ἐνεστῶσαν καί ἐπερχομένην ἐκ τῆς πολεμικῆς συρράξεως ἐν τῇ περιοχῇ ἡμῶν καί δώρησαι ἡμῖν καί παντί τῷ κόσμῳ τήν δικαιοσύνην καί τόν καρπόν αὐτῆς, τήν εἰρήνην.

Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά! Ἀμήν».

Ἡ ἑορτή ἐπεσφραγίσθη μέ τήν κατά τό ἔθος παράδοσιν ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου τῶν κλειδῶν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου εἰς τούς Ἱερεῖς καί Ἐπιτρόπους αὐτοῦ.

Φωτογραφικά στιγμιότυπα: